

Workkiminen, työskentely, LoTW, DXCC ym

DXCC-maiden taiteilua: rotat, hiiret, kissat, linnut ja hamit kiusana

Monella yksinäisellä saarella – joista usea on oa DXCC-maansa – on sama ongelma: jyräjät eli rotat ja hiiret.

Saarten aikaisemmin oltua asutettuja esim. valaanpyynnin vuoksi, saarille pääsi laivalastien mukana rottia ja hiiriä. Kun asukkaat lähtivät, rotat ja hiiret jäivät. Joillakin saarilla tilannetta yritettiin "parantaa" tuomalla saarelle kissoja. Kyllä, kissat söivät paljon näitä tuholaisia, mutta kun niiden mahalaukkuja tutkittiin, huomattiin että suurin osa aterioista oli hiiriä. Kun hiirten määrä väheni, rotat vastaavasti lisääntyivät. Saarilta olivat puut kadonneet, kun siellä kasvatettiin sikoja ja goats.

Rotat ja kissat toivat eteen uuden ongelman – kummankin ateriaan kuuluivat myös linnut, joita saarilla pesi erittäin paljon ihmisten ne jätettyä. Lintuja syötiin enemmän, kun hiiripopulaatio väheni.

Ensimmäinen saari, joka sai ongelman ratkaistua oli Uuden Seelannin **Kermadec (ZL8)** saariin kuuluva Raoul-saari. **(KUVASSA)** Kissat oli tuotu sinne jo 1836.

Uusi Seelanti ilmoitti vain kaksi viikkoa sitten, että kuuden kuukauden intensiivinen seuranta karulla 2941 hehtaarin saarella, joka sijaitsee 1000 kilometriä Aucklandista koilliseen, on osoittanut, että se on nyt vapaa rotista heinäkuussa 2002 aloitetun kunnianhimoisen miljoonan dollarin tuholaiden hävittämisprojektin jälkeen.

"Tämä on upea virstanpylväs Uuden-Seelannin luonnonsuojelussa"

"Kermadecin saaret, joista Raoul on suurin, ovat ainutlaatuisen villieläinten kultakaivos. Niillä asuu noin 23 kasvilajia ja viisi lintulajia, joita ei tavata missään muualla maailmassa.

"Viime aikoihin asti luonnonvaraiset kissat ja rotat tuhosivat elämää Raoulilla. Merilinnut, kuten musta-siivekäs petre, ei ollut pesinyt siellä vuosikymmeniin. Uuden-Seelannin Raoulin tekemän investoinnin jälkeen rotat ovat poissa ja uskomme, että olemme poistaneet kaikki kissat yhtä urosta lukuun ottamatta. Merilintulajit kasvattavat jälleen poikasia saari on matkalla takaisin."

Viime vuonna luonnonsuojeluministeriö hävitti onnistuneesti rotat Campbell-saarilta, ZL7; eteläisellä valtamerellä. Samanlainen ohjelma on tällä hetkellä käynnissä Little Barrier Islandilla (Hauturu) Haurakin lahdella, ja tuholaiden hävittämisohjelmat alkavat piakkoin Secretary and Resolution Islandsilla Fiordlandin rannikolla, mikä on suurin koskaan yritetty.

Ongelma nyt Marion-saarilla

Miljoona hiirtä syö merilintuja syrjäisellä **Marion-saarella, ZS8MI**; saarella. Hiiret saavuttivat Marion Islandin 200 vuotta sitten ja pystyvät nyt tuhoamaan merilinnut. Kuinka tappaa miljoona hiirtä?

"He syövät ne periaatteessa elävältä. Linnut vain istuvat siellä, kun hiiriparvet napostelevat niitä."

Hankkeen tavoitteena on pudottaa myrkyllä täytettyjä syöttejä ympäri saarta, jotta jokainen hiiri saadaan hävitettyä.

"Ennustamme, että suurin osa Marion Islandin merilintuista, mukaan lukien vaeltava albatrossi, kuolee paikallisesti sukupuuttoon seuraavien 30-100 vuoden aikana, jos hiiriä ei poisteta",

Marion on Intian valtamerellä sijaitseva tuulinen vulkaaninen saari, noin 2000 kilometriä Kapkaupungista kaakkoon. Se "satama" albatrosseille, petreille, pingviineille ja hylkeille, jotka metsästävät subantarktisilla aalloilla, mutta tulevat rantaan lisääntymään ja sulkimaan.

Viime vuosikymmeninä hiirten populaatio on kasvanut jopa miljoona jyrsijöitä sesonkiaikana. Piikki johtuu ilmastomuutoksesta; lämpimät ja kuivemmat olosuhteet pidensivät hiirten lisääntymisikkunaa.

Hiiret ovat oppineet hyökkäämään siellä, missä linnun höyhenpeite on ohuin, yleensä päässä, päästäkseen helpommin pehmytkudoksiin.

Marionista otetuissa valokuvin lintujen päässä ja kaulassa on verisiä haavoja, toisinaan hiiret napostelevat elävää lintua käyttäytymisessä, jota tutkijat ovat kutsuneet scalpingiksi.

Helikopterit risteävät myrkköjen kanssa

Marion-projektiin kuuluu helikopteri, joka pudottaa myrkköä tarkkoja, päällekkäisiä reittejä pitkin saaren halki. Tämä lähestymistapa on toiminut hävittämisohjelmissa pienillä saarilla, mutta Marionin "koko ja topografinen monimutkaisuus" asettavat ainutlaatuisia haasteita.

Arvioidut kustannukset ovat 26 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria, ja ne rahoitetaan sekä valtion tuesta että varainkeruukampanjasta.

<https://polarjournal.ch/en/2023/11/22/liberation-of-marion-island-from-albatross-killer-mice-seeks-funding/>

[<takaisin pääotsikoihin>](#)

Miksi kutsua tyhjällä bandilla?

Yläbandeilla (6m, 10m ja 12m) kuulee usein, että joku OH-asema kutsuu yleistä kutsua (CQ) vaikka bandi kuulostaa täysin tyhjältä!

Alabandeilla (160m, 80m, 40m) ei vastaavaa ilmiötä juuri ole – toisaalta, niillä kuuluu aina joitakin asemia ja kelit kiertävät ympäri vuorokauden.

Siis mitä järkeä on kutsua tyhjällä bandilla, jossa ei kuulu mitään liikennettä mistään?

Jos kaikki vain kuuntelisivat eikä kukaan koskaan lähettäisi, ei yhteyksiä syntyisi eikä kukaan huomaisi, että bandilla on keliä. Oikeastaan kysymys siis vastaa itse itselleen. Jonkun pitää olla se "ensimmäinen" joka avaa kelit.

